

litet, at der sendes signaler fra USA om, at Europa i stigende omfang selv skal tage sig af opgaverne?

Er det ikke en realitet, at EU inden for de seneste år på det forsvarspolitiske område har truffet forsvarspolitiske beslutninger på syv områder: evakuering af EU-statsborgere fra Afrika, træning af mineryddere i Bosnien, international politiaktion til fordel for de albanske myndigheder, minerydning i Kroatien, overvågning af situationen i Kosova ved hjælp af Vestunionens satellitcentre? Det er muligt, jeg har glemt en enkelt her, fordi det gik så stærkt.

Hvis der er nogen, der taler uden om, hvis der er nogen, der foredrer i denne sag, er det da udenrigsministeren. Der sker noget i EU på det forsvarsmæssige område. Det nytter ikke noget, at man her fra regeringens side forsøger at foregøgle, at det hele foregår i NATO. Det hele foregår ikke i NATO. Det har det ikke gjort i et stykke tid.

Jeg synes så i øvrigt, det er lidt ærgerligt, at vi er nødt til at diskutere med hinanden. Jeg synes såmænd, der er rigeligt at diskutere med modstanderne, men når ministeren sådan spiller op, så vil jeg da i hvert fald ikke undlade at svare.

Så vil jeg godt til sidst understrege, at det, der er vigtigt for Venstre i det forslag til vedtagelse, som vedtages – jeg har nemlig ikke kommenteret det endnu – er, at der står, at debatten om en fælles europæisk sikkerheds- og forsvarspolitik har fået en ny fremdrift. Det er altså noget, regeringen selv skriver under på, at der er ny fremdrift i forsvarspolitikken i Europa. Det er vigtigt.

Det er vigtigt at understrege, at EU skal have en mulighed for at udfylde sin rolle på den internationale scene på det forsvarspolitiske område. Det er vigtigt, at der arbejdes for en styrkelse af den europæiske solidaritet på forsvarsområdet, og at der i den forbindelse tages hensyn til NATO.

Så jeg vil ikke engang sige, at ministeren har holdt sig inden for forslaget, men så er det da godt, at vi har det, så vi i hvert fald kan stemme ministeren på plads.

Jacob Buksti (S):

Her til afslutning af debatten vil jeg da gerne understrege det, som jeg i hvert fald forsøgte at understrege i min første ordførertale: ud fra en socialdemokratisk synsvinkel er vi overordentlig tilfredse med den udvikling, der foregår for

tiden. Faktisk var det jo sådan, at da diskussionen om den Vesteuropæiske Union startede, var der jo stort set ingen grænser for, hvad den næste europæiske union skulle gøre.

Det har hele tiden været Socialdemokratiets holdning, at fundamentet for en dansk sikkerhedspolitik og et dansk forsvar er NATO. Det er der forskellige gode begrundelser for, men det er det, der har været vores begrundelse hele tiden. Derfor er vi klart tilfredse med de meldinger, som udenrigsministeren også har givet her.

Det, der er centralt i den udvikling, der nu foregår, er, at det foregår inden for en NATO-ramme. Det er helt afgørende for os. Så det er blot sådan for at konstatere, at nogle af de synspunkter, vi har stået på hele tiden, nu er ved at blive indhentet af virkeligheden.

Så må jeg tilstå, at jeg ikke kan undlade at komme med en bemærkning til fru Charlotte Antonsen, som mener, at Venstre har den politik, at forbeholdene skal ophæves og helst så hurtigt som muligt. Jeg vil bare stiltfærdigt bede Venstre overveje og diskutere det – hvad skal vi sige – hensigtsmæssige i, at man diskuterer alle forbeholdene på én gang, og overveje, hvorvidt det er særlig fremmede for, at man kan komme af med nogle af dem, hvis det er Venstres synspunkt.

Jeg har forstået det sådan, at Venstre arbejder meget stærkt på, at man f.eks. skal afskaffe ØMU-forbeholdene. Vi er villige til at diskutere det, og det gør vi gerne, men mener Venstre, at det vil fremme den proces, hvis det er sådan, at man samtidig også skal tage forsvarsforbehold med? Eller er det ikke sådan, at Venstre netop i kraft af den strategi, som Venstre åbenbart fører, risikerer at bringe usikkerhed om hele den danske politik? Det er bare den overvejelse, jeg mener man i al stiltfærdighed måske skulle prøve at gøre sig i Venstres folketingsgruppe.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg skal ikke kunne sige, om det er hensynet til venstrefløjen, der gør, at man forsøger at lægge mig ord i munden, som jeg ikke har sagt.

Venstre vil af med alle tre forbehold. Så er det rigtigt, som hr. Buksti siger, at det, vi prioriterer i øjeblikket, dér, hvor vi gør en ekstra indsats, er med hensyn til euroforbeholdet. Det er helt korrekt, og jeg er glad for, at hr. Buksti har opdaget det sådan i mediebilledet.